

گرافیتی های خیابانی در حمایت از زندانیان محکوم به اعدام خیزش آبان

از آبان باشکوه بسیار گفته و نوشته و سروده شد. اما امروز که خالقان همان آبان در سکوت به مسلخی دوباره میروند، کمتر صدایی بلند است. یکی از عفونت جان می‌بازد؛ یکی با شنیدن حکم نهایی، خودش را حلق‌آویز می‌کند و دیگری پای برگه‌اش حکم اعدام می‌بیند.

در شرایطی که هیولای استبداد بعد از تیرباران خیابانی و موشک‌پراکنی اکنون اپیدمی و ویروسی را هم به وحشت بقای مردم اضافه کرده، شرح اوضاع و احوال زندانیان آبان کمتر مجالی برای توجه عمومی می‌یابد.

می‌دانیم که راه نجات آن‌ها و ما در چیزی کمتر از انقلاب و شکستن درهای زندان نیست. اما از امروز تا آن روز، حداقل کاری که از عهده‌مان ساخته است آنست که همان خیابان‌هایی را که آفرینندگان آبان برای لحظاتی پس گرفتند و به تسخیر درآوردند، به تریبونی برای دفاع از خودشان بدل کنیم و نگذاریم که زندانیان خیزش آبان تنها به اسامی و اعداد در حاشیه اخبار بدل شوند و در عوض این پیام را به

حاکمان بدهیم که:

آبان ادامه دارد، حتی اگر شب و روز، بر ما گلوله بارد!

دیوارنگاری های کارزار «خیابان: تریبون زندانی سیاسی» در حمایت از سه تن از مبارزان بیست و اندی ساله خیزش آبان که در خطر فوری اعدام هستند: امیرحسین مرادی و محمد رجیبی و سعید تمجیدی.

کمیته عمل سازمانده کارگری

